

Arrest

nr. 69 164 van 25 oktober 2011
in de zaak RvV x / IV

In zake: x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 22 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat K. HENDRICKX, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 18 december 2010 en heeft zich op 20 december 2010 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 24 januari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 6 juni 2011.

1.3. Op 4 juli 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Libanese nationaliteit te bezitten en op 10 oktober 1991 geboren te zijn in Beiroet. U bent praktiserend katholiek. U heeft altijd in Beiroet gewoond, in Ashrafieh. Uw moeder is sjiitische en heeft de dubbele Iraanse en Libanese nationaliteit en uw vader is katholiek en Libanees. Door problemen met uw ooms langs moederszijde zijn uw ouders uit elkaar gegaan in 2009. Sindsdien leeft uw moeder in Zrérié, in het zuiden van Libanon. U heeft uw middelbare school afgemaakt en nadien bent u nog een jaar naar de universiteit geweest (Libanese International University) om een opleiding tot biomedisch ingenieur te volgen. Uw oom Mohammad, de broer van uw moeder, is een hooggeplaatst lid van de Hezbollah (Akid: kolonel) en ook de andere broer van uw moeder, F(...), is actief binnen de Hezbollah. Uw familie kreeg problemen met uw ooms langs moederszijde vanaf 2009. Ze wilden dat u zich ook bij de Hezbollah zou voegen en vroegen u dat te doen, maar dat weigerde u. Ze begonnen u te bedreigen en zeiden onder meer dat ze u zouden ontvoeren. Op 23 mei 2010 ontvoerden onbekende mannen u van de universiteit in opdracht van uw oom en namen ze u mee naar het zuiden van Libanon. U ging uiteindelijk akkoord tot de Hezbollah toe te treden als u uw universiteit had afgemaakt, maar uw ooms wilden dat u zich onmiddellijk zou aansluiten bij de Hezbollah. Tot twee keer toe ging u zich rond eind mei 2010 aanmelden bij het rekruteringsbureau van de Hezbollah, maar ze weigerden u in te schrijven daar u katholiek was. Uw ooms wilden dan dat u zich zou bekeren en sjiit zou worden, maar dit wilde u niet. Omdat ze echt wilden dat u een opleiding zou krijgen in Iran, dwongen ze u in de plaats daarvan aan de Militaire School in te schrijven om officier te worden. Op 26 juli deed u een medische toelatingsproef en werd u toegelaten op de militaire school. U lichtte uw vader in dat u naar de militaire school ging en dit niet wilde. Samen besloten jullie dat het beter was te vluchten uit het leger, u zou naar de militaire school gaan terwijl uw vader intussen uw vlucht en een smokkelaar regelde. Door te vluchten riskeerde u echter berecht te zullen worden door een militaire rechtbank. Nadat u drie maanden naar de militaire school was gegaan vluchtte u eind oktober 2010. U bleef in Ashrafieh waar uw ooms u niets konden doen daar het om een katholieke buurt gaat. U werd verschillende keren opgeroepen omdat u gedeserteerd was van de militaire school, maar uw vader vertelde niet waar u was. Begin december 2010 vernam u dan van de smokkelaar dat alles goed ging en dat u op 18 december het vliegtuig zou nemen. U bleef 18 dagen binnen in het huis van uw vader. Op 18 december kwam de smokkelaar u bij u thuis ophalen en vertrok u naar België met het vliegtuig. U vroeg asiel aan op 20 december 2010.

Ter ondersteuning van uw verklaringen legt u een kopie van uw identiteitskaart neer, uw diploma van middelbaar onderwijs, een medisch attest, een attest van beëindiging van uw middelbaar onderwijs, uw puntenlijsten van de laatste drie jaar middelbaar onderwijs, een kaart van de Libanese International University, een attest van geboorte, een attest van gezinssamenstelling en een kopie van het paspoort van uw moeder. U legde verder een aantal documenten voor betreffende de gelijkschakeling van uw diploma met het oog op inschrijving aan een Belgische universiteit.

B. Motivering

Er dient na uw gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt daar er geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde asielmotieven.

Uw vader is katholiek (gehoorverslag CGVS, p. 3), u bent zelf praktiserend katholiek (gehoorverslag CGVS, p. 3), u bent opgegroeid in een katholieke buurt en heeft daar altijd geleefd (gehoorverslag CGVS, p. 3, 10) en u ging naar katholieke scholen (gehoorverslag CGVS, p. 6). Dit heeft u blijkbaar tot 2009 nooit problemen opgeleverd met de familie van uw moeder, die altijd een sjiitische zou gebleven zijn (gehoorverslag CGVS, p. 5). Het is immers pas dan, in 2009, dat uw ooms die u al heel uw leven kent en soms ook bezocht met uw moeder (gehoorverslag CGVS, p. 5), zich plots met jullie gezin beginnen bemoeien. Uw katholieke vader zou zonder problemen met uw sjiitische moeder gehuwd zijn zo'n twintig jaar geleden (gehoorverslag CGVS, p. 4-5). Jullie hielden vervolgens een katholieke levenswijze in een katholieke buurt aan gedurende bijna twintig jaar (gehoorverslag CGVS, p. 4). Dan is het toch wel zeer bevreemdend dat uw oom Mohammad na een dergelijk lange periode plots tot de conclusie komt eigenlijk problemen te hebben met het religieus profiel van uw familie en zomaar uw moeder weghaalt bij haar gezin omdat hij plots bang is dat uw moeder zich zou gaan bekeren (gehoorverslag CGVS, p. 13). Hiermee geconfronteerd gaf u de volgende verklaring: “Weet u, ik denk in het begin waren we kinderen en dan was het niet zo belangrijk, maar toen we ouder werden, dan begonnen ze meer na te denken, daarom moet het zijn, door kinderen” (gehoorverslag CGVS, p. 13).

Het is echter wel zeer merkwaardig dat als uw ooms werkelijk inzaten met de eventuele bekeringsdrang van uw moeder, ze wachten tot u 18 was om zich drastisch te mengen in jullie gezinssituatie. Ook het feit dat de toetreding tot de Hezbollah nooit aan bod is gekomen, maar dat uw ooms er dan mee op de

proppen komen in december 2009 (gehoorverslag CGVS, p. 11), is zeer merkwaardig. U verklaart dat uw ooms u vroegen de Hezbollah onmiddellijk te vervoegen daar de Hezbollah dringend jongeren nodig had om hun rangen te versterken (gehoorverslag CGVS, p. 9). Uw ooms zouden gewild hebben dat u ging trainen in Iran en opklimmen binnen de Hezbollah (gehoorverslag CGVS, p. 11). Volgens hen zou Libanon het volgende Irak worden en zou het beter zijn als u als katholiek niet in de minderheid was (gehoorverslag CGVS, p. 11). Opmerkelijk genoeg zag uw oom Mohammad, nochtans een man met een aanzienlijke verantwoordelijkheid binnen de Hezbollah (gehoorverslag CGVS, p. 6), er blijkbaar geen graten in dat u katholiek was (gehoorverslag CGVS, p. 11). Hij bracht u naar het rekruteringsbureau waar u dan tot twee keer toe geprobeerd zou hebben zich in te schrijven, maar telkens op het probleem van de godsdienst stuitte (gehoorverslag CGVS, p. 11). Het is wel heel opmerkelijk dat uw ooms niet zelf tot de conclusie kwamen dat een belangrijke en toch wel zeer moeilijk te omzeilen voorwaarde voor aansluiting bij de Hezbollah, net het sjiitische gedachtegoed is (gehoorverslag CGVS, p. 11). Uw verklaringen blijken verder zeer moeilijk in overeenstemming te brengen met de werkelijkheid wat betreft recrutering door de Hezbollah. Zo kent de Hezbollah een zeer grote populariteit door onder meer de materiële en financiële voordelen die zij biedt aan de militieleden en hun families. Recruten dienen zich dan ook spontaan en vrijwillig aan, zeker sinds het prestige van Hezbollah's "goddelijke overwinning" [al-intisâr al-ilâhî] op het Israëliësche leger in de Juli 2006 – oorlog (zie informatie administratief dossier).

Dat uw ooms er dan vanuit gingen dat de Hezbollah dan ook perse u, een katholiek, dringend nodig had om de rangen te versterken (gehoorverslag CGVS, p. 11), is niet geloofwaardig.

Bovendien is het weinig geloofwaardig dat uw ooms zouden gedacht hebben dat ze via hun connecties de kwestie van de religie zouden kunnen omzeilen en dat u zich na acceptatie door de Hezbollah wel onmiddellijk naar Iran zou kunnen begeven (gehoorverslag CGVS, p. 11). Toekomstige recruten van de Hezbollah moeten immers een intense 'mobiliserende' training ondergaan, die meer dan een jaar kan duren. Gedurende deze periode ondergaan zij een intensieve islamitisch-culturele indoctrinatie, op basis waarvan hun gedrag en handelingen, die de sjiitische religieuze ideologische normen moeten weerspiegelen waarop de Hezbollah haar islamitische samenleving bouwt, zullen geëvalueerd worden (zie administratief dossier). Dat uw ooms die wel degelijk kennis moeten gehad hebben van de werking van de Hezbollah dit dachten te omzeilen, is andermaal niet geloofwaardig en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven.

Ondanks hun verwoede pogingen u in te lijven bij de Hezbollah, zouden uw ooms er naderhand niet beter op gevonden hebben dan u – nadat ze u ontvoerd hadden – te verplichten u in te schrijven in de militaire school, vanwaar u dan zou "gedeserteerd" zijn (gehoorverslag CGVS, p. 9-10). Ook bij dit luik van uw asielrelaas kan er een vraagteken gesteld te worden. U zou door de kompanen van uw oom "ontvoerd" zijn van de universiteit op 23 mei 2010 (gehoorverslag CGVS, p. 9). Uiteindelijk zou u zich dan onder dwang zijn gaan inschrijven in de militaire school omstreeks 20 juni 2010 en deed u een psychologische test op 26 juli om binnen te raken in de school (gehoorverslag CGVS, p. 9). Het is toch wel zeer bevreemdend dat u uw vader van de hele historie van ontvoering en inschrijving bij de Hezbollah pas op de hoogte bracht toen uw ooms u tot inschrijving in de militaire school dwongen en u hem niet eerder hieromtrent had ingelicht (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 13).

Tot slot dient nog aangestipt dat u verklaart Libanon te hebben verlaten vanuit de luchthaven in Beiroet en met een vals paspoort deze tocht te hebben aangevat. In dit kader kan het dan ook niet overtuigen dat u gevraagd naar de personalia gevoerd op dit paspoort, hierop het antwoord schuldig moet blijven en zelfs niet met zekerheid weet te stellen of er al dan niet een visum in was opgenomen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Zoals algemeen geweten zijn identiteitscontroles zeker niet uit te sluiten tijdens een dergelijk traject en is het niet meer dan logisch dat u hierop door de smokkelaar, die u trouwens vergezelde, zou zijn voorbereid, te meer wanneer u tegen de lamp zou lopen dit ook voor hem de nodige problemen zou meebrengen.

Uit het bovengaannde volgt dat aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan aan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. De documenten die u neerlegde wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen. De kopie van uw identiteitskaart, het attest van geboorte en het attest van gezinssamenstelling bewijzen hoogstens uw nationaliteit, identiteit en gezinssamenstelling, dewelke niet in vraag worden gesteld. Uw diploma van middelbaar onderwijs, het attest van beëindiging van uw middelbaar onderwijs en uw puntenlijsten van de laatste drie jaar staan totaal los van uw voorgehouden asielrelaas. U legde een rafelig briefje neer waarop geschreven staat dat u een psychologische test zou moeten ondergaan op 26 juli 2010, maar dit briefje bewijst in het geheel niet dat u werkelijk een gedwongen inlijving onderging en "desertie" pleegde uit de militaire school. De kaart van de Libanese International University, vormt ook in het geheel geen bewijs van uw asielrelaas. De kopie van het paspoort van uw moeder, geeft aan dat uw moeder inderdaad van Iraanse origine is, hetgeen op zich ook geen bewijs vormt van uw problemen. Ook de

documenten met betrekking tot de gelijkschakeling van uw diploma, wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw relaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat de betwiste beslissing niet voldoet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen. Verzoeker meent dat “heel opmerkelijk” of “zeer bevreemdend” duiden op een subjectieve interpretatie van zijn relaas en is van oordeel dat het CGVS zelf aangeeft dat er nog “twijfel” kan bestaan. Verzoeker geeft alsnog verduidelijkingen omtrent zijn asielaanvraag, en vestigt de aandacht op het feit dat in het gehele asielaanvraag geen enkele tegenstrijdigheid kan opgemerkt worden. Volgens verzoeker heeft de ondervrager de taak de verklaringen van de asielzoeker te evalueren in functie van de concrete omstandigheden van de zaak, en heeft de ondervrager in casu nagelaten dit te doen. Verzoeker concludeert dat men niet anders kan dan vaststellen dat zijn relaas niet correct werd begrepen of overgebracht.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) het zeer bevreemdend is dat zijn oom Mohammad na de twintig jaar katholieke levenswijze van verzoekers familie plots tot de conclusie komt eigenlijk problemen te hebben met dat religieus profiel en zomaar verzoekers moeder weghaalt bij haar gezin omdat hij plots bang is dat zijn moeder zich zou gaan bekeren, (ii) het feit dat de toetreding tot de Hezbollah nooit aan bod gekomen is, maar dat verzoekers ooms er dan mee op de proppen komen in december 2009 zeer merkwaardig is, (iii) het zeer opmerkelijk is dat zijn ooms niet zelf tot de conclusie kwamen dat een belangrijke en toch wel zeer moeilijk te omzeilen voorwaarde voor aansluiting bij de Hezbollah net het sjiiitische gedachtegoed is en weinig geloofwaardig is dat deze ooms zouden gedacht hebben dat ze via hun connecties de kwestie van de religie zouden kunnen omzeilen, (iv) het eveneens zeer bevreemdend is dat verzoeker zijn vader pas van de hele historie van ontvoering en inschrijving bij de Hezbollah op de hoogte bracht toen zijn ooms hem tot inschrijving in de militaire school dwongen, (v) het niet kan overtuigen dat verzoeker gevraagd naar de personalia in het paspoort, het antwoord schuldig moet blijven en zelfs niet met zekerheid weet te stellen of er al dan niet een visum in was opgenomen en (vi) de documenten die verzoeker neerlegde niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot zijn relaas.

2.3. Tegelijk de schending van de formele én materiële motiveringsplicht aanvoeren is niet mogelijk vermits een gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motivering geschonden is. Nu uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker de motieven van de beslissing kent kan dat onderdeel van het middel, voor zover het gesteund is op de schending van de formele motiveringsplicht, niet dienstig worden ingeroepen.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

2.5. In tegenstelling tot wat verzoeker suggereert in voorliggend verzoekschrift, blijkt uit de bestreden beslissing niet in het minst dat de commissaris-generaal nog twijfel zou hebben bij verzoekers

vermeende gedwongen toetreding bij de Hezbollah. Integendeel, uit de eenvoudige lezing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de aangehaalde motieven, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, besluit tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. De verduidelijkingen die verzoeker alsnog geeft zijn post-factum verklaringen die klaarblijkelijk na reflectie tot stand zijn gekomen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, en vermogen niet de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing in dit verband te weerleggen. Evenmin kan worden ingezien hoe loutere herhalingen van de reeds ongeloofwaardig geachte beweringen een ander licht zouden kunnen werpen op verzoekers relaas in het kader van het huidige beroep. In de mate verzoeker van oordeel is dat men niet anders kan dan vaststellen dat zijn relaas niet correct werd begrepen of overgebracht, kan de Raad alleen opmerken dat verzoeker nalaat concreet aan te tonen welke elementen niet correct begrepen zouden zijn, en waar zij verkeerd zouden zijn overgebracht is het de taak van verzoeker om duidelijkheid te scheppen, hetgeen hij in casu evenmin betracht.

In de mate verzoeker verduidelijkt dat de drastische inmenging van zijn oom te wijten is aan het feit dat hij op dit moment meerderjarig was geworden en het religieus profiel van verzoeker niet belangrijk was voor zijn oom toen verzoeker nog een kind was, kan hij de Raad niet overtuigen vermits net het omgekeerde kan verwacht worden ingeval de oom religie zo belangrijk zou vinden. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen (gehoor, p. 9) dat zijn oom wilde dat verzoeker zich zou aansluiten bij Hezbollah omdat ze *“dringend jongeren nodig (hadden) om hun rangen te versterken”*. Verzoeker betwist niet dat deze verklaring niet in het minst overeenstemt met de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier en waaruit blijkt dat Hezbollah een zeer grote populariteit kent door onder meer de materiële en financiële voordelen die zij biedt aan de militieleden en hun families en recruten zich dan ook spontaan en vrijwillig aandienen, zeker sinds het prestige van Hezbollah's *“goddelijke overwinning”* [al-intisâr al-ilâhî] op het Israëliëse leger in de Juli 2006 – oorlog. Verzoekers ongerijmde verklaringen blijken tevens uit zijn bewering dat aangezien Hezbollah hem niet wilde omwille van het feit dat hij christen is, zijn ooms dan maar besloten dat ze hem zouden bekeren tot de islam en het voorleggen van het Iraans paspoort van zijn moeder het veel gemakkelijker zou maken om van religie te veranderen. En omdat dit dan te moeilijk werd hebben de ooms maar beslist dat verzoeker naar de militaire school moest gaan (gehoor, p. 9). Indien verzoekers ooms lid zouden zijn geweest van Hezbollah en daar bovendien een belangrijke functie zouden hebben gehad, kan worden aangenomen dat in het bijzonder zij, moeten geweten hebben dat hun christelijke neef niet zou worden aangenomen door Hezbollah omdat *“Toekomstige recruten van de Hezbollah (...) immers een intense ‘mobiliserende’ training (moeten) ondergaan, die meer dan een jaar kan duren. Gedurende deze periode (...) zij een intensieve islamitisch-culturele indoctrinatie (ondergaan), op basis waarvan hun gedrag en handelingen, die de sjiitische religieuze ideologische normen moeten weerspiegelen waarop de Hezbollah haar islamitische samenleving bouwt, zullen geëvalueerd worden (zie administratief dossier).”* De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers relaas in zijn geheel genomen verzonnen is.

Wat verzoekers gebrek aan kennis betreft over de gebruikte reisdocumenten, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat *“het kan ook niet overtuigen dat u gevraagd naar de personalia gevoerd op dit paspoort, hierop het antwoord schuldig moet blijven en zelfs niet met zekerheid weet te stellen of er al dan niet een visum in was opgenomen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Zoals algemeen geweten zijn identiteitscontroles zeker niet uit te sluiten tijdens een dergelijk traject en is het niet meer dan logisch dat u hierop door de smokkelaar, die u trouwens vergezelde, zou zijn voorbereid, te meer wanneer u tegen de lamp zou lopen dit ook voor hem de nodige problemen zou meebrengen.”* Verzoekers houding wijst derhalve op een gebrek aan medewerking en kan mee in overweging worden genomen bij het beoordelen van de geloofwaardigheid van zijn relaas.

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verzoekt, maar niet concreet uitwerkt waarom hij hiervoor in aanmerking zou komen. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen elementen die zouden kunnen leiden tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst en op alle dienstige stukken en werd op basis van deze gegevens geconcludeerd dat verzoeker er niet in slaagt een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie aan te tonen, hetgeen gedetailleerd wordt gemotiveerd in de

bestreden beslissing. De stelling dat verzoekers asiendossier onzorgvuldig werd behandeld kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.8. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS